

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 280. — ŠTEV. 280

NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 30, 1934. — PETEK, 30. NOVEMBRA 1934

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

OGRSKA JE ZAKRIVILA UMOR ALEKSANDRA

NAJNOVEJŠA JUGOSLOVANSKA SPOMENICA DIREKTNO DOLŽI OGRSKO VLADO SOUDELEŽBE

Jugoslovanski delegat Fotič je ogrsko vlado direktno obdolžil soudeležbe pri umoru, dočim je zunanji minister Jevtič obdolžil le ogrske oblasti. Morilci so nemoteno odpotovali iz Ogrske. — Madžarske oblasti zanikujejo, da je bila zarota skovana na madžarskih tleh.

PARIZ, Francija, 29. novembra. — Francijo je zelo presenetil odlok najvišjega italijanskega sodišča, da Italija ne bo izročila francoskim oblastim dr. Paveliča, voditelja zarote proti jugoslovanskemu kralju Aleksandru. Francozi resno dvomijo, da bi bil deležen Pavelič v Italiji nepristranskega procesa.

ZENEVA, Švica, 29. novembra. — Jugoslavija je po svojem delegatu Konstantinu Fotiču pri Ligi narodov v sredo vložila 78 strani dolgo spomenico, ki naravnost dolži ogrsko vlado, da je bila z zvezi z umorom kralja Aleksandra v Marseillesu.

Spomenici so priloženi pismeni dokazi v podporo Fotičeve trditve.

Ta protest je posebno pomenljiv, ker obdolžuje naravnost madžarsko vlado, medtem ko je zunanji minister Jevtič v svoji prvotni spomenici, ki jo je predložil svetu Lige narodov, samo obdolžil madžarske "oblasti".

Spomenica trdi, da je bil umor izvršen samo v tedi, ker je madžarsko vlado dovoljevala, da so živeli teroristi na madžarski zemlji in ker so gotove ogrske oblasti pomagale tolpi morilcev in teroristov, da so mogli ustanoviti na ogrski zemlji pravo zločinsko šolo.

Morilci so bili izbrani na Ogrskem iz skupin teroristov, ki so bili skrbno izveščani v posebnih taboriščih.

Dalje dokazuje jugoslovanska spomenica, da so morilci nemoteno odpotovali iz Ogrske in so bili preskrbljeni z madžarskimi potnimi listi.

"Odgovornost Ogrske", pravi med drugim spomenica, "obtežuje dejstvo, da jugoslovanska nikdar ni prenehala pritoževati se proti terorističnim zarotam, ki so bile skovane na ogrski zemlji, in ki so imele za posledico dolgo vrsto atentatov, ki so dosegli svoj višek z zločinom v Marseillesu in "ni nikdar prenehala zahtevati primernih odredb, da se to delovanje vstavi."

Spomenici je priloženih tudi 18 fotografij in med njimi tudi slika hrvatske narodne organizacije Ustašev v uniformi. Ravno tako spremlja spomenico več potnih listov, katere so izdale oblasti v Budimpešti in s katerimi so teroristi nemoteno potovali.

ZENEVA, Švica, 29. novembra. — Ogrska je objavila splošno znanje dolge jugoslovanske spomenice glede marseillskega umora obenem s protiobdolžbami, da ni bila ogrska, temveč jugoslovanska vlada moralno odgovorna.

Ogrska v svojem odgovoru zatrjuje, da morilec ni bil nikdar na Ogrskem. Ogrski delegat trdi, da je Bolgarska sredi oktobra obvestila Jugoslavijo, da so šli teroristi iz Bolgarske leta 1932 na Ogrsko, da tam vežbajo hrvatske teroriste.

Ogrska tudi zanikuje, da bi bila zarota skovana na ogrskem ozemlju, ter mesto tega zatrjuje, da se je začela v Jugoslaviji. Ogrska pravi, da ima hrvatsko revolucionarno gibanje, čegar povzročitelj je mogoče najti po vseh evropskih državah in v Ameriki, svoj izvor v nezadovoljstvu z notranjino položajem v Jugoslaviji in sicer zaradi beogradske politike.

Ravno tako zavrača Ogrska trditve, da bi bila ogrska vlada pomagala hrvatskim teroristom in

William Green prerokuje hudo zimo

STRAH PRED FRANCOSKO NEMŠKO ZVEZO

Poljska se boji, da bo Francija prišla z Nemčijo do sporazuma. — Ta sporazum bi bil na škodo Poljske.

Varšava, Poljska, 29. nov. — Poljska vlada ni objavila uradnega naznanila glede francoskega odgovora na naznanilo poljske vlade, da Poljska ne misli pristopiti k vzhodno-lovarski pogodbi, pač pa se zagotavlja v uradnih krogih, da je Poljska sprejela ta odgovor v duhu francosko-poljske zveze. Tudi vladno časopisje ni razpravljalo o francoskem odgovoru. V tedi tega pričakuje poljska javnost, da bo uradno naznanilo o tem objavil zunanji minister Josip Beck, ki sedaj zaradi drugih nujnih opravil še ni imel priložnosti o tem razpravljati z maršalom Josipom Pilsudskim.

Nemški problem je sedaj v ospredju. Jasno je, da je Francija pustila Nemčiji odprta vrata, da se pridruži vzhodno-lovarski pogodbi.

Dobro poučen pisec zatrjuje v listu "Wieczor Warszawski", da bo poljski vpliv v mednarodni politiki zelo zmanjšan, ako pride do sporazuma med Francijo in Nemčijo; in še več: ta sporazum bi bil sklenjen na škodo Poljske.

FRANCIJA SE ODPOVE SAARU

Saarbruecken, Saar, 27. novembra. — Francija se je odpovedala boju za plebiscit v Saaru ter je s tem zagotovljena za Nemčijo pri plebiscitu v januarju velika večina.

Neko nepotrjeno poročilo pravi, da sta se francoski zunanji minister Pierre Laval in kancler Hitler sporazumela, da Francija ne bo več vodila protinazijske propagande in da ne bo več grozila, da bi poslala v Saar svojo oboroženo silo.

V zameno za to pa je Hitler obljubil, da je Nemčija pripravljena pogajati se za odkup saarskih rudnikov.

PRIDELEK PREMAGA V SOVJET. RUSIJI

Moskva, Rusija, 27. nov. — Produkcija premoga v Rusiji znaša za letošnje leto že 80 milijonov ton v primeri s 75 milijoni ton za celo leto 1933.

Naročite se na GLAS NARODA največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

zatrjuje, da madžarski irrendentizem nima name na zopet pridobiti Hrvatske. Janka Puzsta, ki je označena kot taborišče teroristov, je samo navadna kmetija.

Ogrski delegat Eckhardt tudi pravi, da bo Ogrska v kratkem objavila še natančnejši odgovor.

DILLINGERJEV TOVARIŠ JE BIL USTRELJEN

George Nelsonovo truplo je bilo najdeno v obcestnem jarku. — Malo prej je ustrelil dva zvezna detektiva.

Chicago, Ill., 29. novembra. Truplo George Nelsona je bilo najdeno prestreljeno s krogla mi dveh zveznih detektivov H. E. Hollisa in Sam. P. Crowleya, katera je Nelson prejšnji dan ustrelil v boju v čikaškem predmestju Barrington.

S tem, da je bil ubit George Nelson, čigar pravo ime je Lester M. Gilles, je pri življenju še edini tovariš Johna Dillingerja, John Hamilton. Ostali člani Dillingerjeve roparske tolpe so bili po večini ustreljeni, nekaj pa se jih nahaja v zaporih.

Nelsonovo truplo je bilo najdeno v obcestnem jarku blizu Niles Center. Bilo je golo in pokrito s plahoto. 17 krogel je preluknjalo njegovo telo. Preiskava je dognala, da sta detektiva Herman E. Hollis in Samuel P. Crowley, katera je v tork zvečer ubil Nelson v boju blizu Barringtona, dobro merila na svojo žrtev.

V boju pri Barringtonu je bil z Nelsonom še nek drug njegov tovariš in sicer najbrže John Hamilton ter njegova žena. Po boju so vsi trije pobegnili v avtomobilu detektiva Crowleya Toda Nelson je bil smrtno ranjen in oba begunca sta njegovo truplo vrgla v jarek.

Washington, D. C., 29. nov. Justični departament pravi, da je bil George Nelson edini zločinec, ki je ubil več kot enega zveznega detektiva. Nelson je ustrelil tri detektive.

Ko sta v tork zvečer padla v boju z Nelsonom Hollis in Crowley, je justični departament izgubil svoja dva najboljša detektiva. Poleg teh je Nelson ubil detektiva W. Carter Bauma, ko je bil zapleten v boju z Dillingerjem in njegovimi tovariši v hotelu Spider Lake, Wis.

PRINC JE DOBIL NAGRADO

Bukarešta, Rumunska, 29. novembra. — Prestolonaslednik princ Mihael je dobil nagrado 1000 levjev (\$10) za spis o Kristofu Kolumbu.

Mihael je primerjal oba velika odkritelja Marco Pola, ki je seznanil Azijo z Evropo, in Kristofa Kolumba, ki je odkril Ameriko Ker je to prvi denar, ki ga je princ zaslužil, ga bo spravil za spomin.

TOKIO SNUBI ITALIJO IN FRANCIJO

Japonski zunanji minister Hirota skuša pridobiti Francijo in Italijo na svojo stran. — Obe državi proti opustitvi pogodbe.

Tokio, Japonska, 29. nov. — Zunanji minister Koki Hirota je predlagal Franciji in Italiji, da se pridružita Japonski in se odpoveata washingtonski mornariški pogodbi.

Ta prošnja je bila poslana po poslastih, in Hirota bo počakal na odgovor, predno bo japonsko odločilo predložiti cesarju.

Da pa se je Japonska obrnila na Francijo in Italijo, ki sta tudi podpisali washingtonsko pogodbo, ki pa sedaj nista udeleženi pri londonskih pogajanjih, je to storila samo iz diplomatične uljudnosti in pri tem ne upa, da bosta povabljeni državi ugodno odgovorili.

Ameriška delegacija je prejela naznanilo Japonske, da se bo odpovedala mornariški pogodbi 27. oktobra in delegacija je odgovorila, da odpovedi ne more sprejeti. Angleška delegacija je prejela isto naznanilo 30. oktobra in je Japonscem odgovorila, da upa, da bodo svoj korak odložili do leta 1935.

London, Anglija, 29. nov. — Angleški iz ameriški delegati niso razburjeni vsled poročila, da je Japonska povabila Francijo in Italijo, da odpoveata washingtonsko pogodbo. Zastopniki obeh držav so prepričani, da nobena sredozemska mornariška sila ne bo odpovedala mornariške pogodbe.

Rim, Italija, 29. novembra. Uradni krogi niso bili še obveščeni, da namerava Japonska povabiti Italijo, da se odpove mornariški pogodbi.

Italijanska vlada je mnenja, da je washingtonska pogodba na mestu in da je prepričala tekmovalce v oboroževanju na morju Vsled tega se bo Italija še dalje držala te pogodbe.

Washington, D. C., 29. nov. Predsednik kongresnega odbora za mornariške zadeve Vinson je rekel, da bo zahteval za slučaj, da Japonska odpove washingtonsko mornariško pogodbo, da Združene države zgrade po 5 bojnih ladij za vsake tri japonske bojne ladje. Vinson je rekel, da se bodo Združene države držale po washingtonski mornariški pogodbi določenem razmerju med Ameriko, Anglijo in Japonsko 5-5-3.

Japonski ne moremo za nobeno ceno dovoliti enakosti v mornarici, — je rekel Vinson. — Ako se Japonska odpove washingtonski pogodbi, bom zahteval v kongresu, da dovoli iz kateregakoli vira do-

ŠTEVILO NEZAPOSLENIH ZA POL MILIJONA NARASLO

WASHINGTON, D. C., 29. novembra. — Zaradi nezaposlenih, ki je za pol milijona večja kot je bila lani, stoje Združene države na pragu šeste zime v depresiji. Napovedovanja vlade se niso uresničila. Število nezaposlenih se je povečalo namesto zmanjšalo.

DRŽAVNI PREOBRAT V BOLIVIJI

Predsednik dr. Salamanc je bil vržen z v.ade. Predsedništvo je prevzel podpredsednik Tejada Sorzano.

Buenos Aires, Argentina, 29. novembra. — Zarotniki so vrgli s predsedništva dr. Daniela Salamanc ater so najbrže s tem hoteli prepričati ustoličenje novo izvoljenega predsednika Francisco Tamayo, ki bi imel prevzeti predsedništvo 5. marca. Podpredsednik Jose Luis Tajeda je izdal razglas, v katerem naznanja, da je prevzel predsedništvo z ozirom na to, da je dr. Salamanc odšel v Chaco. Takoj je odredil strogo cenzuro, da ne pridejo vesti iz dežele.

Brzojavna poročila, ki prihajajo iz La Paz, naznanjajo, da je dr. Salamanc odstopil od predsedništva, toda ta poročila niso bila potrjena. Druga nepotrjena poročila pa zatrjujejo, da se dr. Salamanc nahaja kot ujetnik v glavnem stanu vojaškega poveljstva bolivijske armade v Villa Montes.

Do tega preobrata je prišlo najbrže vsled tega, ker je dr. Salamanc odstavil vrhovnega poveljnika bolivijske armade generala Enrique Penaranda del Castillo ter mesto njegovo imenoval za vrhovnega poveljnika Generala Jose Lanza.

General Penaranda je bil imenovan za vrhovnega poveljnika v decembru, ko je bil odstavljen nemški general H. Kundt po porazu bolivijske armade pri trdnjavi Arce in Alhuta, kjer je bilo ujetih 10 tisoč Bolivijcev.

PREPOVED KOMUNISTIČNIH ORGANIZACIJ

Bukarešta, Rumunska, 27. novembra. — Rumunska vlada je razpustila vse komunistične organizacije po celi deželi. Aretiranih je bilo več oseb, katere pa so bile po večini izpuščene.

volj denarja, da zgradimo pet bojnih ladij za vsake tri japonske.

Tako je izjavil William Green, predsednik American Federation of Labor, ki je prepričan, da bodo prihodnji zimski meseci najhujši izza leta 1929.

Ameriška Delavska Federacija je dognala, da je bilo meseca oktobra t. l. v Ameriki 10,671,000 oseb brez dela in zaslužka, dočim je znašalo njihovo število meseca oktobra lanskega leta le 10,122,000. Trgovina je v tem času nazadovala za tri odstotke.

Jutri se bo vršila v Warm Springs, Ga., važna konferenca, h kateri je pozval predsednik Roosevelt načelnika zveznega reliefa Hopkinsa, zakladniškega tajnika Morgenthaua in poljedelskega podtajnika Tugwella.

Razpravljali bodo o važnih socialnih problemih, s katerimi se bo morala baviti administracija to zimo.

Zvezni relief bo najbrže preustrojen v nekakšen kreditni zavod, čigar naloga bo, dajati potrebnim družinam večja posojila, s katerimi si bodo zagotovili gospodarsko existenco. Redne podpore iz javnih blagajin bodo polagoma popolnoma odpadle.

Značilna je tudi sledeča Greenova izjava: — Meseca oktobra je dobivalo trideset odstotkov več oseb podporo kot pa meseca oktobra lanskega leta. Novih prilik za delo ni. Nekatere tovarne, ki so tekom poletja še precej dobro obratovala, so začele v velikih množinah odpusčati delavce.

JAPONSKI MINISTER ODSTOPI

Tokio, Japonska, 27. nov. — Japonski proračun v znesku enega milijona jenov za armado in mornarico je imel za posledico odstop finančnega ministra Sadanobu Fujii.

Kot vzrok za nepričakovani odstop je navedel slabotno zdravje, toda znano je, da je nasprotoval proračunu na četrtekovi seji, ki je trajala celo noč.

Washington, D. C., 27. nov. Združene države hočejo v sporazumu z Anglijo obdržati mornariško razmerje 5-5-3 tudi za slučaj, da Japonska odpove washingtonsko mornariško pogodbo.

Združene države so pripravljene skleniti z Anglijo sporazum, ki ne bo imel za posledico tekmovalce v oboroževanju, toda pod pogojem, da mora to razmerje ostati v veljavi z vsako mornarico, ki jo bo v bodoče zgradila Japonska.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

A. BELL:

NEPRIČAKOVANI IZID

Miss Edison je nehala čitati, ker je opazila, da gospod lord ne pazi na čtivo. In lord niti opazil ni, da je miss Edison nehala brati. Šele čez nekaj časa, ko je njegova tajnica in upraviteljica kajigo zaprla, se je osvestil.

"Nadaljevala bova drugi pot, lord, zdi se mi, da ste utrujeni."

"Utrujen? Ne, miss Edison, nisem utrujen, pač pa raztresen. Misli so mi ušle bogve kam."

"Bogve kam. To ni dobro, vaša milost, ker se v trenutkih, ko vam begajo misli na vse strani, vedno spomnite neprijetnih ur. Vdaste se žalosti."

"To je res."

"Lord, ali nikakor ne morete pozabiti?"

"Ne."

"Zakaj ne bi odpustili?"

"Tega nikakor."

"Vidite, lord, to ni dobro. Nočete odpustiti sinu, ki ga slej ko prej ljubite in brez katerega vam ni živeti."

"Da, vse to more biti res, a on se je vsekakor hotel ločiti od mene."

Miss Edison ni na to nič odgovorila.

"Samu veste," je nadaljeval lord, "da je tako hotel. Vse kar sem storil jaz, je bilo zaradi časti našega imena in njemu v korist. Ne spodobi se za ljudi našega položaja, da bi jemali deklet, ki ni nič in nič."

"Toda, lord, ni šlo za dekleta slabega obnašanja."

"V to se sploh nisem spušal. Član naše družbe mora vzeti dekleta, ki mu je po družabnem položaju enaka. Henri ni hotel izpolniti svoje dolžnosti. Po mojih prvih besedah je planil kakor vihra. Rekel mi je, da je med nama vse končano in da ga ne bom v življenju nikdar več videl."

Lordove oči so se orosile s solzami.

"Samo od vaše milosti je odvisno, lord, da se vrne. Saj prejemate od njega vsake toliko časa karte z njegovim naslovom."

"Da, dobivam, a kakšno so te karte? Hladne. Vljuden, kar prevljuden je postal ta moj sin. Ne ljubi me več."

"Kako morete to trditi, lord, ko mu niste še nikoli odgovorili na njegove karte? Kdo vam pravi, da ne čaka na eno samo vašo besedo, pa pohiti nazaj k vam?"

"Odpustiti — to se pravi pristati na njegove načrte, a tega nikdar ne morem."

"Rekli ste, lord, da vas vaš sin več ne ljubi. Ali pa ste vi sami gotovi, prosim, da ga ljubite?"

"So stvari, miss Edison, ki jih vi ne morete razumeti, čeprav imate plemenito srce in veliko bistrino duha. Vidite, svojega sina ljubim tako, ponesno kakor nečeno. Toda kaj? Deshimir ne more nikdar pristati na neke kompromise. Če Henri tega ne ve in ne more dojeti, sem iz dolžnosti nasprotno samemu sebi prisiljen, da ga nimam več za sina."

"Oh, lord, ali ne veste, da ste izpregovorili te besede s solzami v očeh?"

"Jočem zaradi tistega, kar se ne da več popraviti. Vidim, da mi je usojeno, da umrem osamljen."

"Oh, lord..."

"Krivičen sem, miss Edison, priznam. Vi ste me rešili osamelosti. Blagoslovljati moram dan, ko ste prišli v moj dom, da bi mi bili tajnica, upraviteljica in čitateljica. Kako bi živel brez vas! Niti sam ne vem. Vaša družba mi je v radost in veselje. Če me vi zapustite..."

"Jaz sem srečna tu, lord!"

"Zares ne razumem, gospodična, kako morete biti srečni v službi starega posebnega. S svojimi trindvajsetimi leti bi

potrebovali drugačne družbe."

"Vedno ste bili tako dobri nasproti meni, lord."

"Otrok, to je moja sebičnost. In zelo sem žalosten, da vam ne morem dati v tem domu drugačnega in boljšega položaja, ki bi bil vreden vaše plemenitosti in visokih naravnih in umskih odlik vašega duha. Skratka, miss Edison, zelo sem žalosten, da vas ne morem postaviti za kraljico tega dvorca, zakaj mislim, da bi se ta okvir spodobil vašim plemenitim ednostim in sponosolstvom."

"Lord, ali sem vas prav umela? Oh, vsa trepetam od veselja. Tak položaj bi bil zame prevelika čast."

"Ne, nasprotno, ta dom bi bil s tem počaščen."

"Oh, ne, lord, nisem pozabila, kar ste rekli malo prej. Jaz sem samo deklet, ki ni nič in nič."

"Tega nikakor ni moči reči. Dekleta vaših svojstev so več vredna kakor dekleta iz najuglednejših in najodličnejših družin. Dobro vem, koliko ste vredni in sem prepričan, da bi častno nosili moje ime."

"Pa vendar, lord, dasi sem ganjena nad vašim mnenjem, vendar mislim, da v svoji sodbi pretiravate, ker ste..."

"Ker sem?"

"Ker ste, lord, prepričali mojo poroko s Henrijem..."

"Vi s Henrijem...? Zakaj mi niste, otrok, tega že prej povedali?"

"Bala sem se, da ga ne boste pomilostili."

"Otrok, nisem ga pomilostil jaz, ampak vi! Vaša milost ga vrača očetu domu. Pojdite, pojdite, najdite ga in vrnite! Vrnite očetu in sebi! Zdaj bom lahko umrl, ker vem, da boste vi bdeli nad usodo mojega sina!"

"GLAS NARODA"

zopet pošljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošljamo.

Zelodčno zdravilo, ki tudi kožo očisti

"Valparaiso, Ind., 15. okt. — Moja sosedica, mlada deklet, mi je tožila, da ima glavobol in mozolje. Rekla sem ji, naj poskusa

TRINERJEVO GRENKO VINO

In po par tednih se mi je prišla zahvaliti. — Mrs. J. S. Trinerjevo Grenko VINO izčišči sistem, odpravi zanjega nečistost, odpravi zaprtje, pti ne in glavobol, vsled česar dobi tudi kožo novo življenje. In vsi mozolji izginejo. Trinerjevo Grenko VINO uživa narodni sloves že 45 let. Pri vsch lekarnarjih. Jos. Triner Corp., 1331 S. Ashland, Chicago, Ill. — Adv.

KONEC KNEŽJE PRI-LEŽNICE

Na Dunaju je umrla baronica Luiza Poglodowska. Živela je v bolnišnici, kamor so jo prinesli, jedva 8 dni. Zdravniki so takoj videli, da ne bo nič z njo, kajti imela je hripo, ki je ustavila njeno šibko, izčrpano srce.

Le malo ljudi na Dunaju pozna preteklost Luize Poglodowske pod tem imenom. Kajti Poglodowska je istovetna z Luizo Robinson, ki je bila nekoč velika in strastno ljubezen nadvojvode Otona.

Razmerje, ki ga je imel nadvojvoda z Robinsonovo, je bilo znano slehernemu prebivalstvu cesarske prestolnice. Ko se je nadvojvoda seznanil z njo, je bila Robinsonova mlada operetna pevka. Njen oče je bil renomiran profesor petja pri Carlovem gledališču, kje je njegova hči tudi debutirala in kjer se je križala njena pot z nadvojvodo. Še ne 22 let stara se je Robinsonova na ljubo svojem knežjemu ljubimcu odopovedala gledališki karijeri ter se preselila v Widen, kjer ji je aristokrat uredil stanovanje. Iz tega razmerja sta se rodila dva otroka, za katere se je oče zelo zanimal. Ko je nadvojvoda hudo zbolel, se je Robinsonovo preselila k njemu in mu pritrjevalno stregla do smrti. Po pogrebu je zato nakazal cesar Frane Jožef Robinsonovi 200.000 zlatih kron, po katere se morali seči v žep avstrijski davkoplačevalci. S tem denarjem je hotel zagotoviti v prvi vrsti bodočnost nadvojvodovih nezakonskih otrok.

Toda prišlo je drugače. Denar je dobila v roke Robinsonova in z njim je pritegnila k sebi poljskega baronca Poglodowskega. Ta je bil strasten kvartac in je zaigral tisočake prav kmalu. Tako je prišlo, da je bila Poglodowska že v prekratnih dneh nekdane monarhije brez sredstev za življenje. Njena otroka sta se morala prilagoditi trdim zahtevam življenja. Sin je postal elektrotehnik, hči pa guvernante. Pozneje sta se oba izselila v Ameriko.

Poglodowska je ostala sama na Dunaju, kjer je vedno bolj propadala. Nekateri aristokrati, ki so vedeli za njeno preteklost, so jo podpirali, toda ker so i sami živeli v tesnih razmerah, ji niso mogli pomagati k brezskrbnemu življenju. Ostala je prepuščena usodi, ki jo je pritirala tako daleč, da je časih blodila po ulicah, dokler ni srečala kakšnega starega znanca iz boljših časov, ki jo je vzel za eno noč pod streho ter ji dal malo prigrizka.

Tako je prispela Poglodowska nekoč slavnja in širok monarhije znana operetna pevka in priležnica avstrijskega nadvojvode, do svoje zadnje postaje. Umrla je v bolnišnici, zapuščena od vseh, ki so ji kdaj zavidali razkošje in ljubezen habsburškega dvora...

Varočite se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik z Zdravnikom država.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

236

XVII.

Lafayette ni prikrival svojega zadovoljstva od trenutka, ko je pritisnil veter in pogladil ladje naprej kot da hoče nadomestiti izgubljeni čas.

Zdaj je šlo samo za to, da bi jih ne doletela neizgoda, predno dosežejo ameriško obalo. Najbolj se je bal markiz krajev, kjer so se križale poedine ladje, vozeče v razne smeri. Bal se je slučajnega srečanja z angleškimi ladjami in spopadov z njimi. Tudi je vprašal kapitana, če je mogoče izogniti se tem nevarnostim.

Kapitan mu je odgovoril z neprisljano iskrenostjo in dobrodušnostjo, ki se je čudno odražala od nemira, izraženega v generalovem glasu in pogledu.

— Dragi general, — je dejal, — vse, kar vam morem odgovoriti, je samo to, da smo imeli odnosno, da ste imeli doslej srečo, da še nismo zagledali na obzorju angleških ladij.

Kapitan se je zasmel, videč, kako mučijo generala težke skrbi. In nadaljeval je:

— Odkar so v Londonu zavohali sklep francoskega kralja, da pošlje v Ameriko pomožni zbor pod vašim poveljstvom, napenjajo ti cigani vse sile, da bi nobena ladja s francoskimi vojniki ne priplula do obale njihovih krasnih kolonij, ki o njih trdno upajo, da jih bodo ubrali pred uporniki pod vodstvom vašega prijatelja Washingtona.

— Kar imenujete vi dokaj zaničljivo upor, gospod kapitan, — je odgovoril Lafayette, — je pravična in velika vojna, čije cilje je vreden, da opozori nase vse evropske države ter pridobi njihovo naklonjenost Američanom in njihovu slavemu vojskovodji.

— Upor ali vojna, — se je zasmel kapitan, — zato ni nič manj res, da Velika Britanija trdno upa, da bo sezonsko zadevo uredila.

— Saj baš v tem je napaka, verjemite mi, — je odgovoril general, — čim bolj se bo namreč zavlekla ta vojna ali, kakor pravite vi, upor, tem močnejši bodo uporniki, da se bodo lahko borili proti angleškim četam. Vsak dan vidim nove čete, kako se pridružujejo Washingtonu. Upor se bo kmalu razširil po vseh južnih pokrajinah, ki se še niso udeležile vojne, ker so čakale na njene prve izide.

In jaz trdno upam, — je zaključil general, — da bo pravična stvar zmagala in da bomo mi s svojim navdušenjem in hrabrostjo k temu znatno pripomogli...

— K večjemu če bi nas med vožnjo angleške ladje ne zadržale bolj nego si želimo. Proti kratkemu srečanju z njimi namreč ne bom prav nič ugovarjal, nasprotno...

Toda kapitan je bil že opazil na generalovem obrazu izraz nezadovoljstva in takoj je vedel, da se general pripravlja ugovarjati mu.

— Vražja strela! — je vzkliknil živo. — Clovek bi se zjokal nad tem, da je mogoče misliti na sredstva, kako izogniti se angleškim ladjam. Čujte, markiz, v tej zadevi ste nam namenili klaverno vlogo!... Zapovedati mornarjem, naj jo z razpetimi jadrji poplajajo, čim zagledajo sovražnika; to pomeni zahtevati nekaj nemočnega od njih.

Kapitan je čutil, da prekipeva v njem srd, in zato je dejal generalu:

— Pustiva ta pogovor, gospod markiz; žal sem spoznal, da se v tem pogledu ne strinjava.

— Jaz sem pa prepričan, — mu je govoril general, — da se bova strinjala tistega dne, ko bova oba stala pred sovražnikom. Takrat, dragi moj kapitan, pokažejo mornarji in vojniki, kaj zmoro junaško srce...

— Bog vas usliši! — je dejal kapitan. In s tem je bil pogovor končan.

Ko je bil markiz krenil k svoji kabini, se je obrnil kapitan k mornarju, stoječemu pri krmlu.

— Ali vidiš dobro vse naše signale? — ga je vprašal.

Predno je odgovoril, je mornar glasno preštel luči; ta čas je pa pristopil krmar, stari Mathieu, ki je stal dotlej skrit za jamborom.

— Ah, to si ti, Mathieu! — je vzkliknil kapitan; — čudil sem se, da si bil legel k počitku, ne da bi mi voščil lahko noč.

— Legel k počitku?... je zamrmral Mathieu in puhnil pred se gost kolobar dima.

— Počivati v času, ko lahko človek vsak hip zbude, da hitro zavzame svoje mesto na krovu?... Je pa že boljše ostati kar na krovu!...

Ozrl se je na kapitana in nadaljeval:

— To je gotovo tudi vaše mnenje, kapitan,

saj ste tudi vi tu... In prepričan sem, da ostane še dolgo tu, kajti vsak hip nas lahko preseneči vražji ples...

In stari Mathieu je odvedel kapitana na levi bok ter pokazal z roko na obzorje, rekoč:

— Kaj vidite tam doli, kapitan?

— Kje, tamle!...

— Vraga, pogledjte v smeri moje roke... in čukajte tako dolgo, dokler ničesar ne zagledate.

— Ah, Mathieu, je odgovoril kapitan, ko je zaman gledal že dve minuti, — kaj se ti je zmesalo, starina?

— Počakajte, kapitan.

Toda kapitan je hotel oditi.

— S prostim očesom ne vidim ničesar, zato grem po daljnogled.

Že je bil na stopnicah, vodečih v podkrovo, ko je Mathieu vzkliknil:

— Nikamor ne hodite, kapitan, tu je... Evo, rdeča... pogledjte, modra... Tam... tam... vidite!...

Kapitan je dobro videl. Planil je po stopnicah in v naslednjem hipu je bil že zopet pri krmarju; od razburjenja se je ves tresel.

Nastopil je daljnogled na ograjo krova, kjer je bil zagledal prve luči, in čakal.

Naenkrat je pa vzkliknil:

— Gromska strela, saj to so signalne rakete!

— Naše so bele in zelene, kapitan! — mu je dejal Mathieu.

— Torej so Angleži! — je vzkliknil kapitan. — Pogledj, rdeče, potem pa bele... malo dalje!...

Čez nekaj minut, ki jih je porabil za temeljito opazovanje obzorja, je prišel kapitan do prepričanja, da se bliža angleška eskadra.

— Tristo vragov! — je vzkliknil in krepko stisnil krmarjevo ramo, — to je znak za tesnejše stike med ladjami. V tem se ni mogoče motiti... Sicer pa, ozri se malo okoli, Mathieu.

Pomnil je krmarju daljnogled, rekoč:

— Videl sem, česar nisi videl s svojimi očmi, pa naj so še tako bistre... Poveljniška ladja je dala znamenje in druge ji odgovarjajo... Ali vidiš plamenčke, dvigajoče se kvisku, kot da prihajajo iz morja

— Rad imam te plamenčke in lučice, — je odgovoril stari mornar, ki je bil postal naenkrat vesel in živahen... Eden, dva, trije... in tam doli zopet eden, dva, trije...

— Kar znaša z admiralsko ladjo sedem ladij!...

— Tem bolje!... tem bolje!...

Krmar je bil ves navdušen. Mel si je roke in stopical nemirno okrog svojega kapitana.

— Kapitan, — je dejal tiho, — ni še treba ničesar povedati vsem tem gospodom. Verjemite mi, da bo bolje, če zvedo šele v zadnjem hipu, da smo naleteli na sovražnika.

— Tudi jaz mislim tako... Samo midva, starina, morava imeti oči odprte in ukreniti vse potrebno.

— Za boj, je-li?... Na to sem že mislil.

— Potrpi, Mathieu!... Mudi se ti kot da greš na svatbo.

— Komaj čakam, da bi se začel ples, kapitan.

— Saj se nikamor ne mudi, dragi moj Mathieu. Najprej se je treba pripraviti za ples, ki po njem tako hrepeniš; treba je imeti pripravljeno plesno godbo... V ta namen grem takoj k svojim častnikom. Ti Mathieu, pa poskrbi, da bodo v redu jadra in krnilo. Naše ladje morajo biti čim tesneje skupaj. Na to je treba opozoriti vse krmarje.

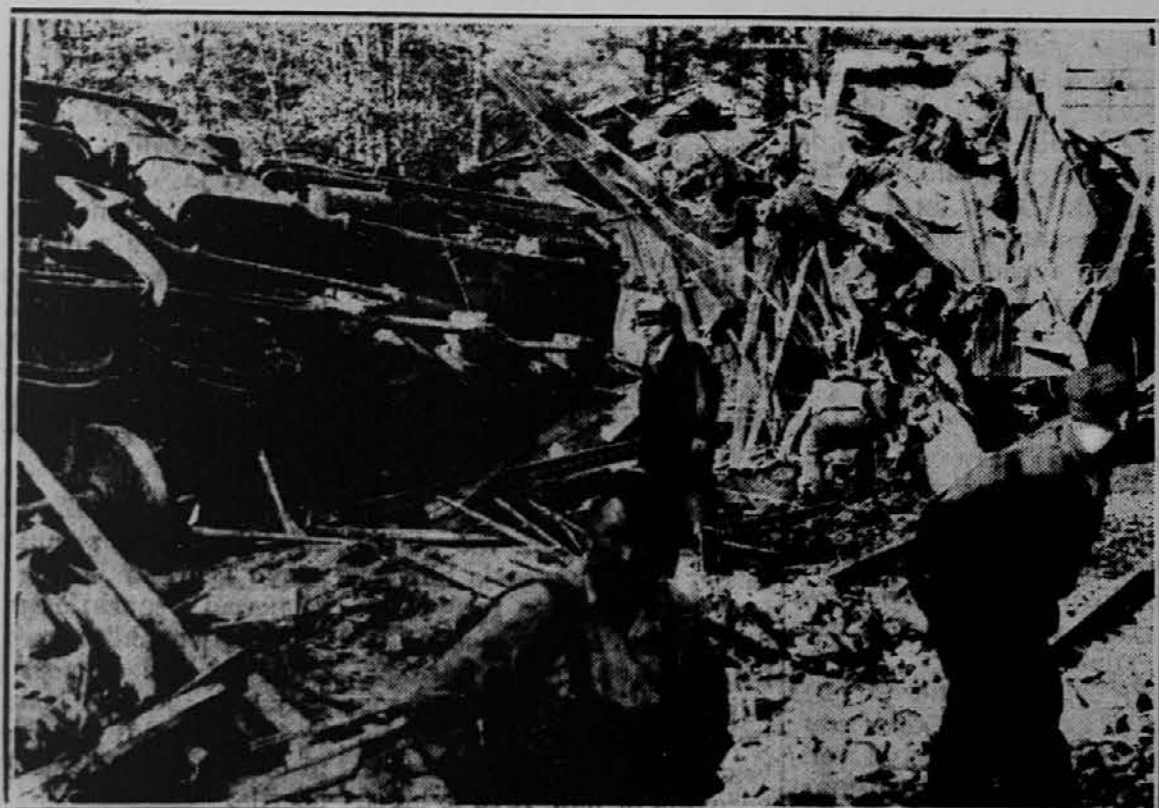
— To skrb prevzamem tudi jaz, kapitan!

(Dalje prihodnjič.)

Ljubiteljem leposlovja

Čenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Pregledite čenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

Kup lesa in razbitega železa — to je vse, kar je ostalo po kolizijski tovarnega vlaka z lokomotivo v gosti megli pri Clinton, Mass. Štirje železničarji so bili usmrčeni.

GORA LEZE...

ROMAN IZ ŽIVLJENJA;
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

33

— Torej tako? Mislil sem, da ste lepo besedo "zapravljivost" drugače mislili. — Čudno se mu zategne obraz. — Pustite me samo, z novim časom v miru. Rajši gospodarite kot je gospodaril vaš oče, Bog mu daj dobro, in vse bo zopet dobro!

— Moj oče? Tako? Kdo pa je napravil dolg na posestvo? — Komaj Purčeler to izreče, ko opazi, da s to besedo ni prišel pred pravega. Nekaj godrnja pred se in vzame kos pečenke s krožnika. Nato pa v zadregi dvigne oči. Kar je molčeči pogled starca njemu govoril, je pognalo kri v njegov obraz. — No, da, da! — Krožnik porine od sebe, kot bi ga minil vsak tek. — Rajši govoriva o kupčiji.

— Dobro! Govoriva o kupčiji. In dajte mi nekoliko mir, da povem, kar mislim.

— No, dobro, pa govorite! — Purčeler vstane, potisne roke v hlačne žep, stopi k oknu in černo strni skozi rdeče listje, ki je zagrinjalo okno.

— Denar potrebujete! Nikar pa ne mislite na oni razdeljani gozd tam ogori! Zanj ne dobite, kot danes stoje stvari, niti dvajset tisoč.

— Moram se smejeti!

— Kdor bo danes kupil gozd, bo videl samo polovico gozda poleg druge polovice, ki se pogreza. In kar danes se stoji? Kdo mu bo povedal, da bo jutri še stalo? Pred zimo, dokler zemlja ne pomrzne, ne more misliti na sekanje. Do pomladi ne more spraviti vsega lesa v dolino. In tukaj leži posekan les na drsečih tleh. Kje je zapisano in protokolirano, da spomladi, ko pride — pa Bog obvaruj — velika voda, pogreza joča se tla ne bodo požrla lepih stebel in že pripravljene klastre?

Purčeler se obrne od okna in odgrne jopič s prs, kot bi mu bilo vroče.

— Sedaj imam pa dovolj! Ali bi rad dobil moj gozd za slepo ceno? Tukaj pa se hoste opekli, častiti gospod žid! Nobenega lesnega trgovca ne potrebujem več. Gozd bom sam posekal. Samo, da pokažem, koliko je še tak gozd vreden.

Počasni koraki prihajajo po stopnicah navzgor. V sobo stopi star hlapec, brez sape in s potnim obrazom.

— Gospod Purčeler!

— Za božjo voljo, kaj pa je?

— Tam gori sem bil v gozlu. Gospa me je poslala, da malo pogledam. In slabo izgleda. Slabo, gospod! Padlo je drevja, da bi ga bilo treba sekati nekaj dni. Cenim na tisoč klastrov, kar je zemlja pokopala pod seboj.

Purčeler prebledi po celem obrazu. Tako stoji nekaj sekund. Nato pa mu šine kri v čelo in z vzkipečo jezo, kot bi bil hlapec kriv nesreče, stopi predenj in zakriči:

— Osel, od Boga zapuščen! Kako mi moreš ravno sedaj s tem priti v hišo? In s takim poročilom?

— Toda gospod?

— Ven pravim! Hočem imeti mir! — In ko stopi hlapec prestrašen čez prag, pograbi Purčeler vrata in jih zaloputne.

— Vse pride čez mene! Vse! Vse!

In naenkrat mu je bil bližji jok kot pa zmerjanje. Tresoč se po vseh udih, gre proti naslonjaču in se vrže v blazino.

Rufel vstane. Obotavlja se približuje naslonjaču in se praska za ušesi.

Purčeler ga pogleda.

— Ti? Tako? Si še vedno tukaj?

— Hudi udarec, dragi gospod Purčeler, vas je sedaj zadel! Toda pri tem ne prenehati ničesar, kar sem vam hotel povedati. Sedaj pa mi blagovolite dovoliti, da vam povem svoj nasvet —

— Nasveta ne potrebujem! Od nobenega človeka ne! — Purčeler poskoči. — In če vse pride čez mene, hrib, pivovarna in vse umazano židovstvo! — Purčeler stoji trdno in nikdo mu nič ne more.

Rufel ne izgubi svojega mira.

— Da, gospod Purčeler, le postavite se! In pustite umazane žide pri miru. Židje so nedolžne stvarice. Rajši poslušajte, kar vam hočem povedati. — Potrpežljivo gre korak za korakom za Purčelerjem, ki v kipeči jezi hodi po sobi. — Petdeset tisoč vam preskrbim proti dobrim obrestim, da morete izbrisati dolg. In kar ste še drugače dolžni, bo poplačano. Toda ta ubogi gozd tam gori bomo pustili v miru. Kar lesa že leži, ka bomo pozimi spravili v denar in bomo odplačali lep del dolga. Kar pa bo tam gori še stalo, bomo pustili stati. Tako ne boste prav nič vrezali v meso svojega otroka in vaših otrok otroke. Tudi vi potrebujete malo lesa. Sedaj pa malo pazite! Toda prosim vas, da zopet takoj ne zakričite! Ljudje, od katerih mislim dobiti denar, zahtevajo varščino in zagotovilo, da toliko časa, dokler na posestvu stoji vknjižba, ne bo zmanjšano na vrednosti, in da bodo obresti v redu plačevane, ne tako, kot lansko leto, ko je imel pivovarnar eno sitnost za drugo — blagovolite mi oprostiti!

— E, kaj! Kak zadržek vedno lahko pride!

— Zadržek lahko pride. Imate prav! Toda takemu zadržku se je tudi mogoče izogniti. In vidim, da ste dober in pošten mož, gospod Purčeler! — Rufel se zadovoljno smeje, ko opazi, kako dobro so vplivale nanj njegove besede. — In tako odlični mož se ne bo ukvarjal z umazaniam delom in naj pusti druge potiti se.

— Prva pametna beseda, ki sem jo slišal! — pravi Purčeler pomirjen.

— No, torej! Zato tudi ne morete ničesar pripomniti, če rečem: preskrbel bom pridnega, zanesljivega moža, kateremu morete brez skrbi prepustiti gospodarstvo.

— Kaj! Ali se naj še pustim postaviti pod nadzorstvo?

— Ali sem rekel kako besedo o nadzorstvu? Pri notarju bomo napravili tiho pogodbo — med nami — in jaz vam zapupam, da se hoste te pogodbe držali. Vi ste dober in odlični mož.

— Da, Rufel! Moja beseda je železo. Tukaj ni nič! In odkrito povem: na kaj takega sem že sam mislil. Rad bi imel Simmerauerjevega Mateja.

(Dalje prihodnjik.)

Iz Jugoslavije.

Strašno razbojništvo v Banatskem Despotovcu.

Na samotni pristavi bogatega posestnika Lovrenca Heka blizu železniške postaje Banatski Despotovac je razkril občinski stražnik strašno razbojništvo. Ko je šel mimo pristave, je videl na dvorišču konje, ki niso bili privezani in so begali sem in tja. Slutil je, da se je nekaj zgodilo, ter je pred ograjo klical domače. Ko se mu ni nihče odzval, je preskočil ograjo ter se napotil v hišo. Že v veži se mu je nujil strašen prizor. Blizu praga je ležala Hekova žena Ana z razbito glavo, nedač od nje pa tudi ves razmesarjen njen mož, 68. letni Lovrene. Stražnik je tekel v Despotovac ter obvestil Hekovega sina. Orožniki so preiskali vso pristavo ter ugotovili, da so izvršili strašen zločin ljudje, ki so dobro poznali razmere na posestvu. Hekovo ženo so najbrž pričakali na dvorišču, ko se je zgodaj zjutraj podala v hleve. V stanovanju je bilo vse razmetano, ni pa še ugotovljeno, kaj so razbojniki odnesli. Sosedje in orožniki domnevajo, da je sodeloval pri zločinu sluga, ki ga je stari Hek najel pred nekaj tedni in ki ga po razkritju zločina ni bilo več na spregled.

Tramvaj usmrtil pismošeno.

V Osijeku je voz električne cestne železnice podrl denarnega pismošeno Milana Devića. Dević je stal ravno na prosti in pregledoval svojo torbo, v kateri je imel denar in nakaznice. Bil je v to tako zavezan, da ni opazil tramvaja, ki je privozil zadaj za njim in ga podrl na tla. Pri tem je dobil pismošeno tako hude rane na glavi, da je čez pol ure izdihnil. Njegova smrt je zbudila v Osijeku veliko žalost, saj ga je kot denarnega pismošeno, kateri posel je vršil že več let, poznalo vse mesto.

Dopisnica, ki je 18 let blodila po svetu

je naposled vendarle prispela na svoj naslov. Dopisnica je 23. novembra l. 1916 odposlal tedanji vojni ujetnik Ivo Madžin iz Rusiji svoji materi v Travniku v Bosni. Ivo Madžin na to dopisnico ni nikdar dobil odgovora. Ostal je ves čas vojne v Rusiji, ali se je nato srečno vrnil v svojo domovino že ob koncu leta 1918. Živel je potem v Travniku je že pred leti umrl. Umrla je tudi njegova mati. Sedaj pa je prispela v Travnik njegova dopisnica, po skoraj 18 letih.

Na strašen način je umoril svojo ženo.

V Duvarištvu so zaprli kmeta Svetislava Rakića, ki je na grozen način mučil svojo ženo in jo nato zadavil. Orožniki so komaj ubranili zločina, da ga razarjeno ljudstvo ni linčalo. Rakić se je pred petimi leti poročil z mlado vdovo Jelo in je bil ta zakon v začetku prav srečen, dokler Jela ni spoznala, da je njen mož človek, ki mu ni do čela, temveč hoče na lahek način kakorsibodi prihajati do denarja, celo s tatvino in ponarejanjem kovancev. Zato so ga tudi zapirali in je bil potem večer kreg in pretep s svojo ženo. Oni dan se je Rakić napil in žena ga je zato ozmerjala. To ga je razjezilo, pa jo je pograbil, jo zvezal, zamašil ji je usta in jo začel pretepiti. Nato pa je vzel razbeljeni likalnik in jo z njim opek po vsem telesu. Žena se je branila, kolikor se je mogla, pa ji je razdvijalec v tem ruvanju ž njo zlomil roko in obe nogi. Naposled jo je zadavil. Da bi zakril svoj gnusni zločin je pristavil lestvico k vhod na podstrešje, odrezal kos slanin in ga z nožem vred vrgel poleg mrtve žene. Nato je poklical sosede, češ, da je žena šla na podstrešje po slanino, padla z lestvice in se ubila. Seveda pa mu nihče ni verjel, ker je bilo takoj očitno, da jo je on umoril in celo po strašnih mukah. Ženin brat ga je hotel razsekati s sekiro in so mu komaj ubranili in orožništvo je imelo težko delo, da je obvarovalo zločina.

- Do moževega srca

Piše Sidney Snow

BEEFSTEAK PARTY DOMA

POKAŽITE mi moskega, ki bi ne bil navdušen za beefsteak party? In če se ženskam nudi prilika, so tudi one navdušene.

Moski si privožejo predpasnike in si posade bele kape na glavo. Smeja ni ne konca ne kraja.

Godba zaigra. Vse je veselo in dobre volje. Vse sede k mizi. Na razpolago so kumarice, olive in zelena. Stražnji prinašajo pivo. Potem pride steak na vrsto. Sleherni ga dobi pošteno porčijo. In kako se k steak pivo prilije. Pivo je dvakrat boljše kakor sicer.

Take pojedine v javnih prostorih so res nekaj lepega, nikdar ni pa ne bo šla iz spomina party, ki jo je priredil moj prijatelj v svojem domu. Pravzaprav njegova žena jo je priredila. Rečeno nam je bilo, naj doma ne jemmo preveč in naj bomo točni. Ob polenajstih naj pridemo. Še pred časom smo bili na mestu. Jedli smo orehe in igrali poker. Sem pa tam smo izpili tudi steklenico piva.

Ob polenajstih je bila miza pospravljena. Vsak je dobil svoj predpasnik. Na mizo so bile postavljene kumarice in olive. Tudi ledeno mrzlega piva ni manjkalo.

Včasrat sem že čital in slišal, kako pripravljajo steke, toda v onem slučaju je bilo nekaj posebnega in povsem drugačnega.

Velik kos sočnega steaka smo razrezali in ga položili na vroč toast. Kaj

tako okusnega že zlatvunj nisem jedel.

Pet nas je bilo, pa smo pospravili dva steaka, tehtajoča po dva in ped funta.

Tukaj je pa navodilo, kako se napravi steak za tak party. — Potresi steak s poprom in soljo, pomoči ga v oljivo olje, speci ga in ga položi na vroč krožnik.

Ko je steak pečen, je približno dve inč debel. Vzemí oster nož ter razreži steak v primerne rezine za sendviče. PA JIH NI TREBA VZETI NARAZEN, ampak jih pusti v obliki steaka. Potresi s papriko, polji z žličico angleškega mostarda ter žličico worcestershire polvice. Dodaj dve žlici sesekljane in dve žlici sesekljane sladke kumarice. Vseini dve žlici presnega masla ter ga položi v malih kosčkih po steklu.

Daj nazaj v peč ter počakaj, da se bo maslo stopilo. Nato daj na mizo, da si gostje sami napravijo sendviče. Polez teza se najbolj prilije dosti dobrega vlečnega piva. Imejte za dovolj na lenu, da se ga vsak lahko brez zadregu posluž.

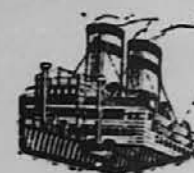
Če je pet moskih, ni treba steklov narekkrat speci, pač pa drugega za drugim. Neka neporočena ženska je priredila steak party za svojega brata in štiri njegove tovariše. Naslednjega dne je dobila štiri ženitne ponudbe.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

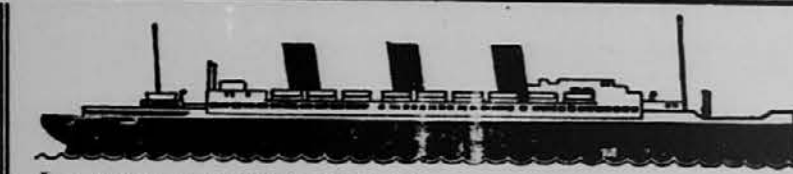
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTCOVANJE

SHIPPING NEWS

1. decembra: Linyette v Havre
Rex v Genoa
4. decembra: Manhattan v Havre
7. decembra: Saturnia v Trst
Hamburg v Hamburg
Berengaria v Cherbourg

8. decembra: Champlain v Havre
11. decembra: Gen. Von Steuben v Hambra
12. decembra: New York v Hamburg
14. decembra: Majestic v Cherbourg
Washington v Havre
Conte di Savola v Genoa
15. decembra: Paris v Havre
Bremen v Bremen
19. decembra: Albert Ballin v Hamburg
21. decembra: Olympic v Cherbourg
26. decembra: Deutschland v Hamburg
29. decembra: Ile de France v Havre

ČE STE NAMENJENI V JUGOSLAVIJO

POTUJTE POPOLNOMA UDOBNO PREKO HAVRE NA OGROMNIH FRENCH LINE EKSPRESNIH PARNIKIH:

"PARIS" "ILE de FRANCE"

15. Dec. — 9. Marca 29. Dec. — 19. Jan.

IZBIRA VOZNIJA — IZBIRNA POSTREŽBA — KRASNE KABINE V TRETJEM RAZREDU ZA DVE IN ŠTIRI OSERE Svetovno slavna francoska kuhinja. — Brezplačno vino z obedi. VAŠA PITILJAGA POTUJE Z VAMI DO CILJA Za nadaljna navodila in karte pišite na —

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU 216 West 18th St., New York City

LEO ZAKRAJSEK GENERAL TRAVEL SERVICE, Inc. 302 East 72nd St., New York City

French Line

OSEBNO VODENI BOŽIČNI IZLETI V STARO DOMOVINO

NA SVETOVOZNANIH EKSPRESNIH PARNIKIH (preko Cherbourga)

BERENGARIA 7. DECEMBRA

52,100 ton ALFRED MARKUS, voditelj

MAJESTIC 15. DEC. (vkrcaje noč prej)

Največji parnik sveta M. S. EKEROVICH, voditelj

Kabine bivšega turističnega razreda za potnike tretjega razreda. — Pozorna postrežba. — Pristedito denar in kupite po nižji ceni karto za tja in nazaj. Take povratne karte so dve leti veljavne. Če želite, lahko plačate tudi v obrokih za potovanje na Cunard-White Star črti. — Vprašajte glede novih nizkih "Excursion Fares" za tja in nazaj. Za podrobnosti se obrnite na svojega lokal. agenta ali

CUNARD WHITE STAR LIMITED 25 Broadway, New York

BOŽIČNI IZLETI

v Jugoslavijo:

POD OSEBNIM VODSTVOM

MAJESTIC v Cherbourg, odpluje 14. DEC.

Pod vodstvom Mr. Ekerovich-a.

BREMEN v Bremen, odpluje 15. DEC.

Pod vodstvom Mr. Wohlmuta-a.

PARIS v Havre, odpluje 15. DEC.

Kdor želi imeti prijetno družbo, naj se nam takoj prihlasi in če je gotov, naj pošlje nekaj are, da mu preskrbimo najboljše prostor na enemu izmed teh parnikov. Mi bomo takoj preskrbeli vse potrebne listine za potovanje in sploh vse, da bo vsakdo zadovoljen. Dolgoletne skušnje in priporočila onih, ki so se posluževali našega posredovanja, so najboljše jamstvo vsakemu. Pripravite se takoj za navodila na:

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (TRAVEL BUREAU)

216 West 18th Street

New York, N. Y.

šinske zadeve po svojem po-konjem možu. Otroka je dala za ta čas v oskrbo neki dojlji, ki je bila na zelo dobrem glasu. Posli so grofico zadržali več mesecev v Ameriki, a ko se je vrnila, je hčerke našla v sijajnem zdravju in sijajno razvito. Dojilja je skrbela za njo z naravnost požrtvovalno vestnostjo in nežnostjo, zato ni čudno, da je grofica zalovila za to žensko, ko je tri leta pozneje umrla. Nadomestila za njo ni mogla dobiti in ga tudi ni iskala

Mala komtesa je rastla, toda čudno je bilo to, da je postajala čedalje bolj podobna svoj inekdanji dojlji. Ko je štela 18 let, se ta podobnost po fotografiji dojlje, ki jo je imela grofica, ni dala več utajiti. Lasje, oči, nos, vse je bilo kakor izrezano iz te fotografije, dočim ni bilo prav nobene podobnosti z grofovo družino. Grofica je sedaj sama pri sebi tudi razumela vzrok velike ljubezni, ki jo je dojlja nekoč izkazovala otroku. A to je bil sa-

mo sum, dokazov zanj ni imeklo. Končno jih je dobila na čuden način. Nekega večera je prišel k njej neki delavec, ki je bil zaposlen na posestvu markija de D. Povedal je, da ima rejenko, v katero se je bil zaljubil markijev sin. S to rejenko je pa stvar takсна: Pred 18 leti mu je dala poznejša groficiņa dojlja v rejo hčerke, ki jo je bila pravkar rodila. Nekoliko mesecev pozneje je pa prišla z drugim otrokom, to je s pravo groficiño hčerko in mu jo je dala namestu svoje hčerke, ki jo je vzel spet k sebi kakor da bi bila groficiņa hči. Ljubezno do lastne krvi jo je zavedla v ta ne-navadni greh.

Stvar se je uredila v vsej tišini. Grofica je priznala svojo pravo hčer, in je dovolila, da se poroči z markijevim sinom. Podtaknjeno hčer pa je obdržala pri sebi, ker jo je bila vzljubila kakor lastno hčer. Postala je tudi nje pravomočni otrok, s tem, da jo je je pohčerila.

OGLAŠUJTE V "GLAS NARODA"